

Sygn. akt *VI RCa 114/14*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Błęsińska

Sędziowie: SO Aneta Szwedowska (spr.)

SR del. do SO Ewa Ignatowicz-Firkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. B.**

przeciwko **E. B.**

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich w Lidzbarku Warmińskim

z dnia 17 lutego 2014 roku

sygn. akt VIII RC 151/13

I. Zmienia punkt I wyroku zaocznego z dnia 10 września 2013 roku utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich w Lidzbarku Warmińskim z dnia 17 lutego 2014 r. w ten sposób, że obowiązek alimentacyjny powoda R. B. wobec pozwanej E. B. uchyla z dniem 1 września 2013 roku.

II. W pozostałej części apelację oddala.

III. Koszty procesu za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 114/14

UZASADNIENIE

Powód R. B. wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego na rzecz pozwanej E. B..

W uzasadnieniu podał, że córka jest już osobą pełnoletnią i ukończy szkołę, co umożliwi jej poszukiwanie pracy.

Na rozprawie wskazał, że wnosi o uchylenie obowiązku alimentacyjnego z datą 1 lipca 2013 r.

Pozwana E. B. nie stawiła się na rozprawie i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach VIII Zamiejscowy Wydział z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim wyrokiem zaocznym z dnia 10 września 2013 r. uchylił z dniem 1 lipca 2013 r. obowiązek alimentacyjny powoda R. B. wobec pozwanej E. B., którego zakres ustalony został po raz ostatni na kwotę 350 złotych miesięcznie wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie III RC 119/11; wyrokowi nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Sprzeciw od tego wyroku wniosła pozwana E. B.. Wskazała, że nie zgadza się z wyrokiem zaocznym ponieważ jest osobą nadal uczącą się i nie pracującą. Nie stawiała się na rozprawie, ponieważ awarii uległ autobus, którym wracała do domu od matki mieszkającej w O..

Sąd Rejonowy w Bartoszycach VIII Zamiejscowy Wydział z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim wyrokiem z dnia 17 lutego 2014 r. utrzymał w całości w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Bartoszycach VIII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim z dnia 10 września 2013 r. wydany w sprawie VIII RC 151/13.

Sąd ten ustalił, że pozwana E. B. jest dzieckiem z nieformalnego związku pozwanego. Wysokość alimentów od powoda na rzecz pozwanej została ustalona po raz ostatni wyrokiem Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 8 sierpnia 2011 roku na kwotę po 350 zł miesięcznie. W chwili orzekania o obowiązku alimentacyjnym powód utrzymywał się z oszczędności poczynionych w okresie prowadzenia działalności gospodarczej i prowadził wspólne gospodarstwo domowe z partnerką i dorosłą córką. Pozwana E. B. miała wówczas(...)lat i uczyła się w szkole zawodowej. Mieszkała razem z matką, która utrzymywała się z prac dorywczych.

Aktualnie powód R. B. pozostaje na utrzymaniu swojej obecnej partnerki. Wymieniony nie jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Spłaca zadłużenie wobec Funduszu Alimentacyjnego w ratach po 200 zł miesięcznie. R. B. jest współwłaścicielem domu jednorodzinnego położonego w L.. W domu tym powód zamieszkuje razem z partnerką, swoim ojcem i pełnoletnią córką. Wymienieni prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. Opłaty związane z utrzymaniem domu powód dzieli ze swoim ojcem. Przypadająca od powoda kwota z tytułu podatku od nieruchomości wynosi 150 zł kwartalnie. Na opłaty za wodę i energię elektryczną powód przekazuje kwotę 250 zł miesięcznie. Opał na ostatni sezon grzewczy kosztował 4000 zł. Córka powoda nie pracuje. Pozwana E. B. obecnie mieszka sama w mieszkaniu, którego najemcą jest jej matka - H. G.. Czynsz za mieszkanie wraz z opłatą za wodę wynosi 350 zł miesięcznie. Opłaty te ponosi pozwana. W czerwcu 2013 roku pozwana zakończyła naukę w szkole zawodowej. We wrześniu podjęła naukę w liceum ogólnokształcącym w systemie zaocznym, zaś od listopada 2013 roku jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Zajęcia w szkole, w której pozwana kontynuuje naukę, odbywają się co dwa tygodnie w soboty i niedziele, w wymiarze ośmiu godzin dziennie. W chwili obecnej pozwana utrzymuje się z zasiłku rodzinnego w kwocie 165 złotych miesięcznie i alimentów. Korzysta również z pomocy opieki społecznej w formie zasiłków celowych, z których ostatni wynosił 250 złotych. Powód i pozwana utrzymują ze sobą kontakty. Powód pomagał pozwanej w przeprowadzce. Wcześniej zaś proponował jej, aby zamieszkała w jego domu. Pozwana odmówiła.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Obowiązek alimentacyjny powoda wobec pozwanej E. B. pozostaje nieaktualny w świetle art. 133 § 3 k.r.o.

Pozwana ukończyła etap edukacji – szkołę zawodową i uzyskała zawód. Od listopada jest również zarejestrowana jako osoba bezrobotna. Jest to okoliczność istotna dla oceny możliwości zarobkowych pozwanej i jej możliwości samodzielnego utrzymania się. E. B. nie tylko ma realną możliwość zarobkowania i samodzielnego utrzymania się, ale również sama taką chęć deklarowała. Pozwana wyłącznie z własnej woli prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe. Zajmuje bowiem sama mieszkanie, którego najemcą jest jej matka i sama ponosi opłaty związane z jego utrzymaniem. Pozwana odrzuciła propozycję ojca zamieszkania w jego domu. Już choćby z tego względu niezasadnym byłoby dalsze utrzymywanie po stronie powoda obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej.

Ponadto Sąd miał na względzie, że pozwana kontynuuje naukę w systemie zaocznym. Zajęcia w szkole odbywają się dwa razy w miesiącu, w weekendy, po osiem godzin lekcyjnych. Taki rozkład zajęć umożliwi E. B. podjęcie zatrudnienia, czy choćby prac dorywczych.

Na dalsze utrzymywanie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej nie pozwala także aktualna sytuacja R. B.. Powód nie posiada żadnego źródła dochodu.

Strony funkcjonują obecnie na zbliżonej stopie życiowej, przy czym powód czyni to własnym staraniem, zaś pozwana do chwili obecnej pozostaje na utrzymaniu powoda.

Od powyższego wyroku apelację wniosła pozwana E. B. zaskarżając go w całości.

Podana, że nie zgadza się z tym orzeczeniem ponieważ do 31 sierpnia 2013 r. odbywała praktyki w sklepie. Szkołę zawodową ukończyła w czerwcu 2013 r. ale jej praktyki zawodowe trwały jeszcze przez okres letni. Od września 2013 r. podjęła naukę w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych. Szkoła ta pozwoli podnieść jej kwalifikacje i w przyszłości ułatwi znalezienie pracy. Obecnie jest na czwartym semestrze. Nadmieniała, że jest osobą poszukującą pracy. Złożyła podania do wielu zakładów pracy. Na chwilę obecną nie udało się jej jednak znaleźć zatrudnienia.

Odnośnie sytuacji powoda podała, że ma on od lat zawieszoną działalność gospodarczą, ponieważ musi płacić zaległe alimenty. Prowadzona jest wobec niego egzekucja komornicza. Powód w dalszym ciągu jednak pracuje „na czarno”. Nieprawdą jest, że ojciec utrzymuje jej siostrę R.. Powód ponosi koszty utrzymania swojej konkubiny i jej dziecka.

Wskazała, że spóźniła się na sprawę w Sądzie Rejonowym ponieważ wracała od mamy, która mieszka w O.. W czasie jazdy popsuł się autobus i dlatego nie dojechała na czas.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna jedynie w niewielkim zakresie.

Pozwana przedłożyła do akt sprawy umowę o pracę celem przygotowania zawodowego, z której wynika, że zawarta została ona do dnia 31.08.2013r. z wynagrodzeniem w wysokości 168,31 zł. W ocenie Sądu Okręgowego wpływ okresu, na jaki zawarta została ta umowa, należy uznać za zakończenie nauki w szkole zawodowej. Od dnia 1.09.2013r. zatem należało, w ocenie Sądu Okręgowego, ustalić wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej. W tym też zakresie wyrok Sądu Rejonowego podlegał korekcie.

Odnośnie pozostałych argumentów podnoszonych przez pozwaną w apelacji, należy stwierdzić ich niezasadność. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny dowodów zebranych w toku postępowania i słusznie orzekł o wygaśnięciu obowiązku alimentacyjnego powoda po uzyskaniu przez pozwaną zawodu. Postępowanie apelacyjne nie wniosło żadnych nowych okoliczności do postępowania dowodowego.

Przyznać należy rację Sądowi Rejonowemu, że podjęcie nauki w liceum zaocznym nie stoi na przeszkodzie w podjęciu pracy, gdyż nauka odbywa się co dwa tygodnie i to tylko w soboty i niedziele. Tymczasem od ukończenia szkoły zawodowej pozwana nie podejmowała nawet prac dorywczych. Zdecydowała się zaś prowadzić odrębne gospodarstwo domowe w samodzielnym mieszkaniu, którego najemcą jest jej matka. Odmówiła propozycji powoda zamieszkania razem z nim, aby mógł on wypełniać obowiązek alimentacyjny w naturze.

Pozwana przyznała również w apelacji, że jej siostra wyprowadziła się od powoda, pracuje i mieszka na stacji. Z informacji powoda zaś wynika, że siostra pozwanej ma jedynie wykształcenie podstawowe. Jest to kolejny dowód na to, że nawet z tam niskim wykształceniem można znaleźć pracę i utrzymać się samodzielnie. Pozwana zatem mając wykształcenie zawodowe, tym bardziej nie powinna ze znalezieniem pracy mieć większych problemów. Nadmienić przy tym należy, że pozwana w poszukiwaniu pracy nie musi ograniczać się do L.. Może również poszukiwać pracy w położonym nieopodal O., gdzie rynek pracy jest z pewnością większy.

Rację również należy przyznać Sądowi Rejonowemu, że powód znajduje się w trudnej sytuacji materialnej i nie stać go na utrzymywanie pozwanej. Powód przyznał, że od czasu do czasu wykonuje drobne prace budowlane, jednak osiąga niewielkie dochody. Na utrzymaniu ma zaś jeszcze dom, za którym musi wspólnie z ojcem uiszczać opłaty.

Nadmienić należy, że na obowiązek alimentacyjny nie mają wpływu podnoszone przez pozwaną w apelacji okoliczności dotyczące jej relacji z ojcem, a zwłaszcza wyrzeknięcia się jej przez ojca. Podstawą do ustalenia istnienia obowiązku alimentacyjnego jest jedynie przepis art. 133§1krio, który stanowi, że rodzice mają obowiązek do świadczeń alimentacyjnych wobec dziecka, jeśli nie jest ono w stanie utrzymać się samodzielnie. Taka przesłanka zaś odnośnie pozwanej nie zachodzi.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art. 386§1kpc, Sąd orzekł jak w pkt. 1 wyroku, a na podstawie art. 385kpc, jak w pkt. 2.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc.